




HET KIND JEZUS.

EEN KERSBOEKJE VOOR KLEINE
KINDEREN.

DOOR



T. M. LOOMAN.

Derde Druk.



AMSTERDAM,
HÖVEKER & ZOON.

Prijs 3 Cents. — 100 Exempl. f 2 50.



De bijval, welken mijne vijf voorgaande boekjes hebben mogen verwerven, heeft mij aangespoord nog een nurtje uit te breken, om dit zesde op te stellen. De voorgaande zijn getiteld:

1. *De Herders in de velden van Bethlehem;*
2. *De Herders bij de Kribbe;*
3. *De oude Simeon en Anna bij het Kind Jezus.*
4. *De Wijzen uit het Oosten bij het Kind Jezus.*
5. *De kindermoord te Bethlehem.*

Elk boekje maakt op zich zelf een geheel uit; en wederom sluit het volgende aan het voorgaane.

Den zegen des Heeren en de welwillendheid van het publiek zij ook dit aanbevolen ten goede van de jeugd.

HET KIND JEZUS.

Kinderen hooren gaarne wat van kinderen. Dat wist onze jufvrouw in de bewaarschool ook wel. Zij had het onderzonden dat hare leerlingen vooral dan bijzonder goed luisterden, als zij hun van het Kind Jezus vertelde. De laatste maal had zij hun verhaald dat dit Kind, hetwelk de Zoon van God is, kort na zijne geboorte toen het nog heel klein was, door Wijzen uit een vreemd land was bezocht. Zij had hun ook verteld dat de booze koning der Joden, Herodes, het had zoeken te dooden; maar dat hem dit niet gelukt was, omdat zijne ouders met dat lieve Kind naar Egypte gevlugt waren, zoo als een engel uit den hemel het hun was komen zeggen. Vervolgens had zij

verhaald dat zij na den dood van den boozen koning weêr naar hun vaderland waren teruggekeerd; en dat zij in de kleine stad Nazareth waren gaan wonen, waar Jozef en Maria gewoond hadden, voordat zij naar Bethlehem hadden moeten gaan, alwaar zij op last van den keizer moesten beschreven worden, en waar het gezegende Kind Jezus geboren werd.

Al wat de Jufvrouw vertelde, had zij zelve eerst in het beste boek dat er in de wereld bestaat, in *den Bijbel*, gelezen. Somtjids leest zij daar ook wel eens wat den kinderen uit voor; en dat hooren hare kinderen heel graag, want zij hebben van vader en moeder en van de jufvrouw geleerd dat de Bijbel niet het woord van menschen, maar Gods *Woord* is. Zij gelooven dus ook alles wat daarin staat, en omdat zij nog niet alles goed kunnen bevatten, daarom legt de jufvrouw het hun dan uit, of vertelt aan hare kleintjes wat zij door enkel hooren voorlezen niet zouden begrijpen. Toch wilde de jufvrouw heel graag hebben dat zij eenige teksten uit den Bijbel leerden, waarvan zij reeds iets konden verstaan, en die zij met Gods

hulp, als zij ouder geworden zijn en ijverig leeren, later beter zullen verstaan.

Een van die teksten, lieve lezer! kunt gij vinden in het Evangelie van Lukas, hoofdstuk 2 vers 40.

Wij gaan die bewaarschool eens bezoeken en eens afluisteren wat de jufvrouw er van zegt. Luister: de kleine Jan is juist bezig met den tekst op te zeggen:

„En het Kindeke wies op, en werd gesterkt in den geest en vervuld met wijsheid; en de genade Gods was over Hem.”

„Wel, Jan! wie is dat Kindeke, dat hier bedoeld wordt?”

„Het Kind Jezus, de Zoon van God, jufvrouw!”

„Goed, jongen! Maar begrijpt gij wel, kinderen! wat dat alles beteekent, wat met die woorden gezegd wordt?”

„Niet regt, jufvrouw!” riepen allen als uit één mond.

„Kom, dan wil ik het u zoo duidelijk mogelijk maken, maar dan moet ge ook heel aandachtig luisteren.”

Dat deden de kinderen gaarne, en de jufvrouw sprak:

„Gij weet dat de lieve Heere Jezus te

Bethlehem geboren werd en als een heel klein kindje in eene krib lag, toen de herders Hem kwamen bezoeken. Acht dagen daarna werd het Kindje besneden en Jezus of Zaligmaker geheeten. Toen was het Kindje al een klein beetje gegroeid. Toen het veertig dagen oud was, werd het in den tempel gebracht, en gij weet wel, wie het toen in de armen nam, en wat hij zeide. — Zeg gij het, Mietje!" die een was van de velen die de hand opstaken.

„De oude Simeon, jufvrouw, die met de profetes Anna in den tempel was; hij nam het Kind in zijne armen, loofde God en zeide: „Nu laat Gij, Heer! uwen dienstknecht gaan in vrede naar uw woord.”

„En wat meende hij daarmede, Piet?"

„Dat hij nu gerust kon sterven, jufvrouw! want nu had hij den Zaligmaker gezien, zoo als God hem beloofd had.”

„Juist. Nu, toen was het kind Jezus al weêr wat grooter geworden. En toen de Wijzen uit het Oosten kwamen, was het al weêr wat gegroeid, en zoo werd het al grooter en grooter, en zoo groeide het al voort en voort. Gij kunt dat best

aan uwe kleine broërtjes en zusjes zien, die groeijen ook.”

„Hé ja, jufvrouw; net als mijn kleine zusje dat ik verleden jaar met Kerstijd heb gekregen. Eerst was zij heel klein, o zoo klein! Zij kon nog niet eens alleen zitten of eten; en nu kan zij al alleen eten, al zitten en staan, en begint ook al te loopen; en moe zegt, al haar goed wordt haar te klein.”

„Mijn goed ook; „riep een kleine krulbol.

„Stil!” riep de jufvrouw, „gij allen groeit nog, kinderen, en uwe kleëren groeijen niet; daarom worden zij te klein. De planten en boomen groeijen, de dieren groeijen, de menschen groeijen ook. Dat maakt de Heer zoo. Nu zoo groeide of *wies* het Kindeke Jezus ook. Toen Jozef en Maria met dat lieve Kind te Nazareth woonden, groeide dat Kind voorspoedig op. Alle kinderen worden graag groot. Maar nu is het niet genoeg dat men al grooter en grooter wordt. Men moet ook wijs en verstandig worden. Het ligchaam, dat groeit, kan men zien; maar de mensch heeft nog iets dat men

niet kan zien, en dat maakt dat hij geen dier is. Dat heet men *de geest* van den mensch. Die groeit niet; maar die wordt door den Heer *gesterkt*, zoodat men leeren en onthouden, denken en begrijpen kan. Denken en begrijpen kunnen de boomen en dieren niet, want die hebben geen geest. Zij kunnen daarom ook niet leeren en weten dat er een God is, die alles geschapen heeft en onderhoudt. Dat kunnen wij menschen wel, omdat wij een geest hebben. Maar die geest moet *gesterkt* en ontwikkeld worden. Dat doet de Heer; maar als wij verlangen dat onze geest wijs en verstandig zal worden, dan moeten wij opmerken, en goed leeren, en luisteren naar de lessen en vermaningen die wij van ouders en meesters krijgen; want anders worden wij wel groot naar het ligchaam en volwassen, maar blijven kleine kinderen in het verstand; en dat staat leelijk als men een groote jongen, of een groot meisje is, en nog zoo onwetend en onverstandig als een klein baba-kindje. Wij mogen den Heer wel bidden dat Hij ook ons wil sterken in den geest, dat Hij ons verstandig wil maken.

„Het Kindeke Jezus werd ook *vervuld met wijsheid*. De vreeze en de liefde Gods vervulde zijn jeugdig gemoed: want *de vreeze des Heeren is het beginsel der wijsheid* (Spr. 9: 10). Wat moet dat een allerliefst Kindje geweest zijn! Er zijn vele lieve kindertjes in de wereld — zóó lief, dat men ze wel zou willen stelen; maar zulk een lief kindje als Jezus was, is er nooit op de aarde geweest. Heele kleine kinderen zijn soms ook wel stout. Zij kribben, of slaan, of snaauwen en graauwen, of zijn soms erg boos en hoofdfig. Dat was het Kindje Jezus nooit. En terwijl andere kindertjes, als zij opgroeijen, meestal hoe langer hoe stouter worden, en hunne ouders menigwerf verdriet aandoen, was dat met het Kindje Jezus niet zoo. Hoe grooter en ouder dat Kind werd, hoe meer vreugde Jozef en Maria aan Hem hadden. Nooit, nooit hebben zij Hem behoeven te bestraffen. Hij was altijd gezeggelijk en gehoorzaam, vriendelijk en beleefd, ordentelijk en bescheiden. En omdat dit Kind nooit eenig kwaad deed en God zijn Vader Hem met wijsheid vervulde, leerde Hij ook veel vlugger

dan andere kinderen en vergat Hij nooit wat Hij eenmaal geleerd had. Met stille aandacht luisterde Hij naar de lessen die Hij van zijne vrome ouders kreeg, en gaarne hoorde Hij naar de geschiedenissen uit den Bijbel. Hij kende voorzeker geen grooter vreugde dan over zijnen Hemelschen Vader te hooren spreken, die alle dingen geschapen heeft, die alle dingen onderhoudt en regeert; en dan in kinderlijk gebed tot zijn Hemelschen Vader te spreken. Gij kent de prent wel met dat biddende kindje. Wie is dat?"

„Samuel, jufvrouw!" was het antwoord.

„Goed. Gij weet dat was een vroom kind; maar nog vromer was het Kindje Jezus; nog eerbiediger, nog meer en beter bad het Kindje Jezus dan hij. Gij kunt wel denken, dat God dit Kind zeer lief had. Het was zijn eigen Kind en de Bijbel zegt: *„de genade Gods was over Hem."* Dat wil zeggen: God had Hem bijzonder lief, en God bewees Hem groote gunst, Gods oog sloeg Hem bijzonder gade en God de Heer bewaarde en behoedde Hem meer dan eenig ander kind. Dat moet dan wel een heel gelukkig Kind zijn ge-

weest! De kinderen denken dikwijls: als ik maar rijk was, of als ik maar veel speelgoed had, wat zou ik gelukkig wezen! Of zij zeggen: als ik maar altoos heel lekker eten en mooie kleêren had, dan zou ik eerst gelukkig wezen! Maar dat alles had het Kind Jezus niet, want zijne ouders waren heel arm; en toch was dat Kind gelukkig, zoo gelukkig als ooit een kind geweest is. Hoe kwam dat nu, Keetje?"

„Dat kwam, jufvrouw! omdat dit Kindje nooit stout of ondeugend was, en omdat het God liefhad.”

„Regt zoo, Keetje! Nu, wat zouden de kinderen gelukkig zijn, als zij allen gehoorzaam en godvreezend waren. Gij ziet dus, lieve kinderen! dat een kind, hetwelk van God bemind is, en zelf ook God liefheeft, gelukkig is; en dat men niet gelukkig is, al is men rijk en al heeft men meer dan andere kinderen, wanneer men ondeugend, ongehoorzaam is en God niet vreest. Gij moogt er wel blijde om zijn dat de Heere Jezus, toen Hij een kind was, zoo heilig en goed was; want als gij nu den Heere Jezus liefhebt en

in Hem gelooft, dan vergeeft God u al uwe zonden om Jezus' wil. Als gij even zoo goed waart als dat Kind, en even als Hij nooit eenig kwaad deedt, dan behoeft gij nooit bang te wezen; dan leeft gij gelukkig op aarde en dan zoudt gij niet bevreesd behoeven te zijn, om voor God te verschijnen, maar vrolijk naar den hemel gaan. Maar zoo goed is niemand. Alle menschen zijn boos van hunne geboorte af. Dat komt omdat de eerste menschen, Adam en Eva, gezondigd hebben. En omdat alle menschen zondig zijn en van de vroegste jeugd af Gods geboden niet doen, verdienen alle menschen ongelukkig te worden. Daarom is Gods Zoon op aarde gekomen en mensch, ja zelfs een klein kindje geworden, om in hunne plaats volmaakt gehoorzaam te wezen, en te maken dat groote menschen en kleine kinderen in den hemel kunnen komen. Als de Heere Jezus niet zoo volmaakt gehoorzaam was geweest, dan kon niemand gelukkig worden, en dan zouden al de kindertjes die sterven naar de hel gaan. O, de Heere Jezus heeft de kindertjes zoo lief! Toen Hij zelf groot was,

nam Hij ze in zijne armen en zeide:
 „Laat de....” hoe is die tekst ook weêr,
 Gerrit?”

„Laat de kinderkens tot Mij komen, en
 verhindert ze niet; want derzulken is het
 koningrijk der hemelen.” (Mark. 10 : 14)

„Vergeet het niet, kinderen! God heeft
 u ook lief, en omdat de Heere Jezus zulk
 een gehoorzaam, godvreezend kind was en
 altijd Gods wil deed, vergeeft Hij u al
 uwe stoutheid en gebreken. Dat hebt gij
 aan den Heere Jezus te danken. Als gij
 eens stout waart geweest, en uw broertje
 of zusje had heel goed opgepast, zoodat
 die wat lekkers of wat moois kreeg, en
 uw broertje of zusje vroeg om in uwe
 plaats gestraft te worden, en die gaf u
 dan dat lekkers of dat speelgoed, zeg,
 zoudt ge dat niet heel lief vinden?”

„Ja, of ik!” riepen allen uit één mond.

„Maar,” liet Heintje er op volgen,
 „dat zou mijn zusje niet doen.”

„Niet, Heintje? Maar zoudt gij wel
 zoo goed voor uw zusje zijn?”

Heintje kreeg eene kleur, en sloeg de
 oogen neêr. En de jufvrouw ging voort:

„Ik geloof niet dat iemand dat ligt

zou doen. Maar dat en veel meer nog heeft de lieve Heere Jezus voor ons gedaan. Wij mogen Hem dus wel hartelijk liefhebben, en met blijdschap er aan denken dat Hij geboren is. Daar staat in den Bijbel geschreven, dat de Heere Jezus ons een voorbeeld gegeven heeft, en dat wij Hem moeten navolgen. Hoe meer wij dat doen, hoe gelukkiger wij zijn voor ons zelve, en hoe gelukkiger wij ook andere menschen maken. Wat zal die moeder Maria dit lieve gehoorzame Kind, dat altijd zoo veel eerbied voor God toonde, lief gehad hebben! Kinderen, wij willen God bidden dat Hij uw hart verandere, opdat gij het Kind Jezus leert navolgen. Wij kunnen wel niet zóó goed zijn als het Kind Jezus was; maar hoe meer toch een kind op Hem gelijkt, hoe beter en gelukkiger dat is. Vraagt het maar op uwe knietjes aan den Heer, en zegt: „Heere Jezus! neem gij mijne zonden weg, en geef dat ik U liefheb, en gaarne doe wat God gebiedt. Vergeet ook nooit, eer gij wat doet, om aan u zelve te vragen: „Zou het Kindje Jezus dat ook gedaan hebben?” Of als gij

het niet weet, vraagt het dan aan vader of moeder.

„Op een andermaal zal ik u eens iets verhalen, waaruit gij duidelijk zien zult hoe heilig en godvreezend het Kind Jezus was, hoe lief Hij God zijn Vader had en hoe gehoorzaam Hij ook aan zijne ouders was.”

Hier eindigde de jufvrouw en daarop zong zij met de kinderen het onderstaand lied, op de wijs van Ps. 68.

O lieve Jezus! Hemelheer!
 Eens kwaamt Ge op aarde tot ons neêr,
 Werdt als een mensch geboren;
 Gij werdt een kind, een kind als wij,
 Maar waart van alle ondeugd vrij,
 Dat mogten wij straks hooren.
 Gij hebt alleen Gods wet vervuld,
 Och, wil dan onze kinderschuld
 Met uwe onschuld dekken.
 En laat uw deugd, gehoorzaamheid,
 Uw liefde en uw heiligheid
 Ons tot een voorbeeld strekken.

Die immers volgt uw voorbeeld 't meest,
Wien Gij Uw goeden, heiligen Geest

Van jongs af reeds wilt schenken.

Dan eerst doen wij Uws Vaders zin,

Dan eeren wij gewis U in

Ons spreken, doen en denken.

Och, leer ons, lieve Jezus! dit,

Die aan Gods regterhand nu zit,

En plaats maakt voor Uw vrienden.

Och, wasch ons in Uw dierbaar bloed

En heilig ook ons jong gemoed,

Opdat wij 't leven vinden.
